

CRNA GORA

TS

KOMISIJA ZA PRITUŽBE

TSP broj: X/2026

Podgorica, 12. mart 2026. godine

Na osnovu člana 37 stav 1 tačka 9 Zakona o Državnom tužilaštvu („Službeni list CG”, br. 11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021, 54/2024 i 92/2025), a u vezi člana 73c i 74 Poslovnika Tužilačkog savjeta („Sl. list CG”, br. 67/15, 57/18, 78/21, 57/22, 66/24, 59/25, 103/25 i 129/25), TS je na III sjednici održanoj 12.03.2026. godine, dao sljedeće

MIŠLJENJE

XY, nije preduzeo radnju koja se može kvalifikovati i predstavlja spoljašnje ugrožavanje samostalnosti državnog tužioca, shodno članu 73a Poslovnika Tužilačkog savjeta, odnosno nije vršio neprimjereni pritisak, prijetnju i uticaj kojima se posredno pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje državne tužiteljke XY, protivno njenim profesionalnim obavezama i zakonu.

O b r a z l o ž e n j e

Državna tužiteljka u DT, XY, podnijela je dana 15.01.2026. godine TS pritužbu zbog ugrožavanja njene samostalnosti od strane XY, vještaka za elektroniku, telekomunikacije i vazduhoplovstvo .

Podnositeljka prijave je navela da je dana 21.12.2025. godine u elektronskom mediju portala „A” objavljen tekst pod nazivom „Otvoreno pismo VDT-u X; Y: Ima li srama u ovoj državi..” a u kojem tekstu je integralno prenijeto pismo kojim se XY obratio DT, XY. Uvidom u sadržinu predmetnog teksta utvrdila je da je pismo napisano u ironičnom tonu sa posebnim akcentom na naziv javne funkcije koju obavlja, te da se dostavljanje obavještenja o ishodu krivične prijave, a koje obavještenje je imenovanom dostavljeno kako je to slovo zakona nalagalo, cijeni kao akt njene (ne) znavenosti, citira: „A juče... Juče dobih odgovor od „tužiteljke” i to one DRŽAVNE koji teško da se može nazvati procesno regularnim aktom nekog državnog organa, ponajmanje tužilačkog u komunikaciji sa strankom, a još manje dokumentom dostavljenim od znavene stranke, a čiju kopiju ovim putem, Vama, crnogorskom građanstvu i TS stavljam na javni uvid.” I „Dobih papir na kome „tužitelika” i to DRŽAVNA, napisa nešto što je trebalo da me potakne da joi, kao (ne)znavenoi stranci, na „riječ” povjeruiem. Nešto što nemaše, ni lice, ni naličie, razloge i objašnienia.” „Alal viera „tužiteljko” i to DRŽAVNA, ala mi ga reče. E neka si partija ti ga daie, da ne rečem kuća u čiee mi se ime obrati.” „Ono baš u retro štilu iz nekog prošlog vaktá, što vele moji P. može joj bit, frljeknu molu prijavu pravo u „a/a” (ad acta)”. „Val ti fala, đevoiko, što me vako lijepo šetova, veliš ..PRITUŽBU”, blago kući u kojoj si „tužiteljka” i to DRŽAVNA. Ja kakvi sam, neznaven, podnio bih „ŽALBU” na Rięšenje. Poslušao bih ja tebe. „tužiteljko” i to DRŽAVNA. i podnio „PRITUŽBU” kako veliš: ali da bih se mogao ne samo žaliti, već i „pritužit” ja trebam dobit

Rješenje na koje bih se žalio ili tužio kod više instance. Ovo što dobih, na što me upućuješ da podnesem „PRITUŽBU“ nije Rješenje kojim se odlučilo o bilo česa ili bilo čemu, ovo je ništa i to veliko.", pa cijeneći ove navode, nalazi da je od strane imenovanog izvršen neprimjeren uticaj i ugrožena samostalnost državne tužiteljke/državnog tužioca prilikom postupanja, zbog čega podnosi pritužbu Komisiji za razmatranje pritužbi rukovodilaca državnih tužilaštava i državnih tužilaca u vezi ugrožavanja njihove samostalnosti.

Pojasnila je da je dana 04.08.2025. godine u DT formiran spis poslovne oznake Ktr br.XXXX/25 povodom krivične prijave XY, vještaka za elektroniku, telekomunikacije i vazduhoplovstvo od 22. jula 2025. godine, podnijete protiv NN lica u V. ministarstvima CG, NN lica zaposlenih u U. P.C.G., NN lica u K. I. S i C.G. „S.“ DOO B. i NN lica u K. I. P, zbog krivičnih djela ugrožavanje sigurnosti vazdušnog saobraćaja iz čl. 341 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore i nedozvoljen prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi iz čl. 405 st. 3 u vezi st.2 Krivičnog zakonika Crne Gore. Nakon sprovedenog izviđajnog postupka, u kojem su prikupljena obavještenja u svojstvu građanina od podnosioca krivične prijave XY, te pribavljena pismena izjašnjenja od M.U.P i M.O, dana 11.12.2025. godine donijela je rješenje o odbacivanju krivične prijave poslovne oznake Ktn br. XXX/25 protiv naprijed navedenih lica jer iz prikupljenih dokaza nije proizlazila osnovana sumnja da je bilo koje prijavljeno niti drugo lice izvršilo krivično djelo koje je predmet krivične prijave, niti bilo koje drugo krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, a u nadležnosti je tog tužilaštva. Obavještenje o odbacivanju krivične prijave, shodno članu 271 stav 2 Zakonika o krivičnom postupku, dostavljeno je podnosiocu krivične prijave XY sa poukom o pravu iz člana 271a stav 1 Zakonika o krivičnom postupku na izjavljivanje pritužbe DT, Nadalje se navodi da se iz elektronskog medija portala „A,“, saznaje da se podnosilac krivične prijave XY obratio državnom tužiocu XY, umjesto da iskoristi zakonsko pravo na podnošenje pritužbe neposredno višem tužilaštvu na rješenje o odbacivanju krivične prijave kako bi se na zakonom propisan način preispitala zakonitost odluke koju je donijela povodom predmetne krivično pravne stvari.

TS je shodno odredbama člana 73c i 74 Poslovnika Tužilačkog savjeta, prije davanja mišljenja, zatražio od DT informaciju da li je XY podnio DT krivičnu prijavu protiv XY, državne tužiteljke u DT, te je zatražio od DT i kopiju spisa predmeta formiranih povodom pritužbe XY

Iz obavještenja DT Tu br.XXX/26 od 16.02.2026. godine, proizilazi da u DT nije evidentirana krivična prijava XY protiv XY državne tužiteljke u DT.

Uvidom u spise predmeta DT Ktn br.XXX25, proizilazi da je to tužilaštvo dana 11.12.2025. godine, donijelo rješenje Ktn br.XXX/25, kojim se odbacuju krivična prijava XY, vještaka za elektroniku, telekomunikacije i vazduhoplovstvo od 22.07.2025. godine, podnijetu protiv NN lica u V. i ministarstvima CG, NN lica zaposlenih u U.P C. G., NN lica u K.I.S. i C. G. „S.“ DOO B. i NN lica na K. I. P., zbog krivičnih djela ugrožavanje sigurnosti vazdušnog saobraćaja iz člana 341 stav 1 tačka 1 Krivičnog zakonika Crne Gore i nedozvoljen prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi iz člana 405 stav 3 u vezi stave 2 Krivičnog zakonika Crne Gore, jer nema dokaza iz kojih bi proizlazila osnovana sumnja da su izvršena prijavljena, niti bilo koje drugo krivično djelo za koje se gonjenje preduzima po službenoj dužnosti. Postupajuća tužiteljka je prije donošenja odluke, a u cilju provjere činjeničnih navoda, zatražila prikupljanje obavještenja u svojstvu građanina od podnosioca krivične prijave, te pismena izjašnjenja od MUP MVP i MO O predmetnom rješenju je obavijestila podnosioca prijave XY, sa poukom da u roku od 8 dana od dana prijema obavještenja, shodno članu 271 a Zakonika o krivičnom postupku, ima pravo da podnese DT pritužbu za preispitivanju rješenja o odbačaju krivične prijave.

TS je prije donošenja mišljenja imao u vidu relevantne norme i međunarodne standarde od značaja za odluku da li je došlo ili nije do ugrožavanja samostalnosti državnog tužioca i to:

Članom 134 Ustava Crne Gore propisano je da je Državno tužilaštvo jedinstven i samostalan državni organ koji vrši poslove gonjenja učinilaca krivičnih djela i drugih kažnjivih djela koja se gone po službenoj dužnosti, a članom 136 stav 1 Ustava Crne Gore propisano je da TS obezbjeđuje samostalnost državnog tužilaštva.

Članom 3 Zakona o državnom tužilaštvu propisano je da se poslovi Državnog tužilaštva ne smiju vršiti ni pod čijim uticajem i niko ne smije da utiče na Državno tužilaštvo u vršenju njegovih poslova.

Članom 37 stav 1 tačka 9 Zakona o državnom tužilaštvu propisano je da TS pored nadležnosti utvrđenih Ustavom razmatra pritužbe državnih tužilaca i rukovodilaca državnih tužilaštava i zauzima stavove u vezi ugrožavanja njihove samostalnosti.

U članu 73 a Poslovnika Tužilačkog savjeta propisano je da se ugrožavanjem samostalnosti državnih tužilaca i rukovodilaca državnih tužilaštava smatra radnja, pritisak, prijetnja, uticaj instrukcija, ometanje ili propuštanje postupanja, kojima se, neposredno ili posredno, pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje tužioca, protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonom. Ugrožavanje samostalnosti može poticati od lica unutar državnog tužilaštva (unutrašnje ugrožavanje) ili od lica, organa, organizacija i subjekata izvan državnog tužilaštva (spoljašnje ugrožavanje).

U Mišljenju br. 13 (2018) K. V. E. T. o nezavisnosti, odgovornosti i etici tužilaca kao ključnih elemenata vladavine prava, su kao ključne preporuke, vezano za kritiku i javnu debatu, navedene činjenice da tužioci, kao javni funkcioneri, moraju prihvatiti viši stepen javne kritike u odnosu na privatna lica, a javna rasprava o radu tužilaštva je legitimna i poželjna u demokratskom društvu, pri čemu kritika ne smije preći lične napade bez činjenične osnove i pritiske koji ugrožavaju nezavisnost tužilaštva.

Članom 10 stav 1 E.K.O.LJ.P kojim se reguliše Sloboda izražavanja propisano je da: „Svako ima pravo na slobodu izražavanja. Ovo pravo uključuje slobodu posjedovanja sopstvenog mišljenja, primanja i saopštavanja informacija i ideja bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice”.

Imajući u vidu sve navedeno, TS je mišljenja da pritužba državne tužiteljke XY nije osnovana i da nije došlo do ugrožavanja njene samostalnosti, u smislu odredbe člana 73a Poslovnika Tužilačkog savjeta.

Naime, TS je, sagledavajući sve okolnosti konkretnog slučaja, te cijeneći posebno da je u konkretnom slučaju donijeta odluka od strane postupajuće tužiteljke, da je izjava data od strane podnosioca krivične prijave kojom komentariše postupanje državne tužiteljke koja je postupala u predmetu i obavještenje o odbačaju krivične prijave koje mu je dostavljeno, pri čemu se posebno osvrće na to što mu nije dostavljeno rješenje o odbačaju krivične prijave, kako bi mogao kao stručno lice iz te oblasti da sagleda razloge donijetog odbačaja i eventualno izjavi pritužbu, a imajući u vidu međunarodne standarde, praksu E.S.Z.LJ.P, prije svega član 10 Evropske konvencije o ljudskim pravima, gdje sud naglašava da su granice prihvatljive kritike šire kada su u pitanju javni funkcioneri, te da su javni funkcioneri dužni da pokažu viši stepen tolerancije prema kritikama (mora trpjeti pojačanu dozu kritike, pa i oštru, pretjeranu ili uvredljivu retoriku), mišljenja

da bi se u konkretnom slučaju predmetno istupanje podnosioca krivične prijave moglo definisati kao neprimjerena reakcija, a ne neprimjereni uticaj na samostalnost državnog tužioca.

U konkretnom slučaju, po mišljenju TS, izjava podnosioca krivične prijave XY, nije takvog karaktera da predstavlja lični napad, niti pritisak na državnog tužioca, već se odnosi isključivo na njeno postupanje u predmetu, a profesionalna kritika predstavlja dio demokratskog društva.

Shodno navedenom, TS je na III sjednici održanoj dana 12.03.2026.godine, dao mišljenja da se navedena izjava podnosioca krivične prijave XY ne može kvalifikovati i ne predstavlja spoljašnje ugožavanje državnog tužioca, shodno članu 73 a Poslovnika Tužilačkog savjeta, te da isti nije preduzeo radnje pritiska, prijetnje, uticaja, instrukcije ili ometanja, na koji način bi pokušao uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje državnog tužioca, protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonu.

**PREDSJEDNIK
TUŽILAČKOG SAVJETA
Milorad Marković,s.r.**